

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2015 / 2084
Datum van uitspraak
3 september 2015
Rolnummer
2014/AB/819

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000264793-0001-0016-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

RIJSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant, vertegenwoordigd door mr. DE KERPEL S. loco mr.
DERVEAUX Pieter, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54,

tegen

NELISSEN COMPUTERS BVBA, KBO nr. 0885.971.670, met maatschappelijke zetel te 3300
TIENEN, Leuvensesteenweg 466, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. OVERSTEYNS
Bernadette, advocaat te 3001 HEVERLEE, Ambachtenlaan 6.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
tegenspraak op 28 april 2014 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2e kamer (A.R.
13/535/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 21 augustus
2014,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare
terrechtzitting van 18 juni 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad
werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN

Met brief van 10 november 2009, verzonden aan het sociaal secretariaat van de BVBA Nelissen Computers BVBA (hierna genoemd de BVBA), stelde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (hierna genoemd de RSZ) dat de doelgroepvermindering voor een eerste, tweede en derde aanwerving niet kan toegekend worden, daar de BVBA en de NV Nelissen J. Bouw en Business (hierna genoemd de NV) als dezelfde technische bedrijfseenheid beschouwd moeten worden in de zin van artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002.

Na een uiteenzetting over de criteria die de RSZ hanteert voor de beoordeling van de notie 'dezelfde technische bedrijfseenheid' stelt de RSZ:

"Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat [de NV] en [de BVBA] als eenzelfde technische bedrijfseenheid beschouwd moeten worden. A S [...] en V E [...] waren actief in beide entiteiten. L N was actief in het beheer van de beide entiteiten, waarvan hij de inschrijvingsformulieren ondertekend heeft in de hoedanigheid van zaakvoerder. De activiteiten zijn dezelfde: detailhandel in computers, randapparatuur en software in gespecialiseerde winkels. Beide entiteiten zijn gelegen in dezelfde straat zodat een zelfde cliënteel wordt aangesproken. Bovendien is er geen aangroei van personeel t.o.v. het maximum aantal werknemers dat gelijktijdig in dezelfde technische bedrijfseenheid was tewerkgesteld in de loop van de vier kwartalen die de aanwerving voorafgaan. In het derde kwartaal van 2006 waren bij de NV zes werknemers tewerkgesteld. Op 1/03/2007 waren voor beide entiteiten samen vier werknemers in dienst. In het tweede kwartaal samen vijf. Derhalve kan de doelgroepvermindering voor de eerste, tweede en derde aanwerving niet toegepast worden voor de betrokken werknemers.

Deze vermindering zal dan ook geschrapt worden voor het eerste kwartaal 2007 t.e.m. het tweede kwartaal 2009."

Met aangetekende brief van 20 november 2009 maakte de RSZ aan de BVBA een bericht van wijziging der bijdragen over met vermelding van een bedrag van 13.529,75 euro in het voordeel van de RSZ.

Met aangetekende brief van 7 december 2009 vroeg de BVBA om een voorstel tot overleg.

Met brief van 6 januari 2010 handhaafde de RSZ zijn vordering.

Op 17 februari 2010 betaalde de BVBA aan de RSZ het bedrag van 13.529,75 euro.

Met telefax van 18 februari 2010 betwistte de raadsman van de BVBA de beslissing van de RSZ tot schrapping van de doelgroepvermindering voor het eerste kwartaal van 2007 tot en met het tweede kwartaal van 2009, en bevestigde zij betaling onder alle voorbehoud van het bedrag van 13.529,75 euro.

Op 8 maart 2010 betaalde de BVBA een bedrag van 1.584,45 euro bijdrageopslagen en intrest op basis van het rekeninguittreksel van de RSZ afgesloten op 23 februari 2010, waarna de raadsman van de BVBA met telefax van 15 maart 2010 bevestigde dat ook deze betaling onder alle voorbehoud gebeurde.

Met aangetekende brief van 17 oktober 2012 meldde de RSZ aan de BVBA dat de vermindering voor een eerste en een tweede aanwerving ook geschrapt werd voor het derde en het vierde kwartaal van 2009 en het eerste kwartaal van 2010.

Op 8 november 2012 betaalde de BVBA aan de RSZ een bedrag van 2.522,30 euro als bijdragen, bijdrageopslagen en intrest met betrekking tot het derde en het vierde kwartaal van 2009 en het eerste kwartaal van 2010.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 15 februari 2013 vorderde de BVBA voor de arbeidsrechtbank van Leuven betaling door de RSZ van 13.529,75 euro, 1.584,45 euro en 2.522,30 euro, te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 17 februari 2010, respectievelijk 8 maart 2010, respectievelijk 8 november 2012 tot aan de datum van dagvaarding en vanaf die datum met de gerechtelijke intrest tot aan de dag van de algehele terugbetaling.

Zij vorderde tevens de veroordeling van de RSZ tot de kosten van het geding, met inbegrip van de wettelijke rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.210,00 euro, en de voorlopige uitvoerbaarheid van het te wijzen vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 28 april 2014 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering van de BVBA ontvankelijk en gegrond. Zij veroordeelde de RSZ tot terugbetaling van:

13.529,75 euro te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 17 februari 2010 tot aan de datum van dagvaarding

1.584,45 euro te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 8 maart 2010 tot aan de datum van dagvaarding

2.522,30 euro te vermeerderen met de wettelijke intrest vanaf 8 november 2012 tot aan de datum van dagvaarding

De RSZ werd ook veroordeeld tot betaling van de gerechtelijke intrest tot aan de dag van algehele terugbetaling en tot de kosten van het geding.

c.-

Volgens opgave door de RSZ werd het vonnis betekend aan de RSZ op 8 augustus 2014. Een akte van betekening wordt niet bijgebracht.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd op de griffie van het arbeidshof te Brussel op 21 augustus 2014, tekende de RSZ hoger beroep aan tegen het vonnis dat op 28 april 2014 werd gewezen door de arbeidsrechtbank van Leuven. Hij vorderde dat het arbeidshof dit vonnis zou hervormen, de initiële vordering van de BVBA ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de BVBA te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen, rechtsplegingsvergoedingen inbegrepen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

a.-

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld.

b.-

De BVBA concludeert tot de niet-ontvankelijkheid van het hoger beroep van de RSZ daar deze in strijd met het op straffe van nietigheid gestelde voorschrift van artikel 1057, 7° Ger. W., in zijn beroepsakte geen grieven zou vermelden.

Voor de nakoming van de in artikel 1057, 7° voorgeschreven uiteenzetting van de grieven is het noodzakelijk, maar voldoende dat appellant zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt; die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de geïntimeerde in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de appelrechter in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan; deze verplichting houdt niet in dat ook de middelen tot staving

van de grieven moet worden vermeld.

(vgl. Cass. 2 mei 2005, S.04.0161.F; Cass. 8 april 2011, F.10.026.N)

In de beroepsakte dient duidelijk te worden gemaakt waarom en in welke mate appellant zich door de bestreden beslissing gegriefd acht.

(vgl. Cass. 1 juni 2007, RABG 2008, 666, noot S. BERNEMAN)

Naar het oordeel van het arbeidshof beantwoordt de beroepsakte van de RSZ aan deze criteria. Hierbij kan worden verwezen naar de uiteenzetting van de RSZ onder punt III van zijn verzoekschrift tot hoger beroep, waarin hij weliswaar grotendeels de voor de eerste rechter ontwikkelde argumenten expliciet herneemt, doch ook duidelijk maakt dat en waarom de arbeidsrechtbank althans naar zijn oordeel, ten onrechte anders besliste, door voor te houden dat de arbeidsrechtbank op deze argumenten niet antwoordde of ten onrechte in een andere zin antwoordde.

C.-

Het hoger beroep is, gelet op wat voorafgaat, ontvankelijk.

IV. BEOORDELING

1. De vordering met betrekking tot de bijdrageverminderingen in het eerste kwartaal van 2007 tot en met het tweede kwartaal van 2009

a.-

De BVBA concludeert dat de oorspronkelijke vorderingen van de RSZ tot terugbetaling van de bijdrageverminderingen met betrekking tot het eerste kwartaal van 2007 tot en met het tweede kwartaal van 2009 verjaard zouden zijn.

In essentie argumenteert de BVBA dat de verjaringstermijn met betrekking tot de terugvordering van deze bijdrageverminderingen verstreek uiterlijk op 31 juli 2012, dit met toepassing van artikel 42 van de RSZ-wet.

Deze verjaringstermijn werd niet gestuit.

De RSZ heeft binnen de verjaringstermijn geen vordering tot terugbetaling van de volgens hem onterecht toegekende bijdrageverminderingen gesteld, zodat haar vordering als verjaard dient te worden beschouwd.

b.-

Artikel 42 eerste lid van de RSZ-wet bepaalt dat de schuldvorderingen van de RSZ op de werkgevers die onder deze wet vallen en de personen bedoeld bij artikel 30bis, verjaren na drie jaar vanaf de dag van de opeisbaarheid van de bedoelde schuldvorderingen.

Met toepassing van artikel 34 eerste lid Uitvoeringsbesluit RSZ-wet zijn de socialezekerheidsbijdragen door de werkgever aan de RSZ verschuldigd op de navolgende data voor de vier kwartalen van elk jaar: 31 maart, 30 juni, 30 september en 31 december. Met toepassing van artikel 34 vierde lid Uitvoeringsbesluit RSZ-wet dienen de bijdragen die voor het verstreken kwartaal verschuldigd zijn, door de werkgever te worden betaald uiterlijk de laatste dag van de maand na dit kwartaal, dit betekent op 30 april, 31 juli, 31 oktober en 31 januari.

Op deze laatste data worden de socialezekerheidsbijdragen met betrekking tot het voorafgaande kwartaal opeisbaar. Het is dan ook pas vanaf die data dat de verjaringstermijn begint te lopen. (vgl. Cass. 15 oktober 1975, J.T.T. 1976, 106; Cass. 22 september 2008, J.T.T. 2009,24)

Het feit dat de RSZ vaststelt of van oordeel is dat voor een bepaald kwartaal ten onrechte bijdrageverminderingen werden aangerekend, belet niet dat de verjaringstermijn met betrekking tot de socialezekerheidsbijdragen voor dat kwartaal, een aanvang neemt op één van de hiervoor vermelde data. De vermindering geldt immers voor de socialezekerheidsbijdragen verschuldigd voor een bepaald kwartaal, en het enige gevolg van de schrapping van de bijdragevermindering is dat de socialezekerheidsbijdragen voor dat kwartaal stijgen.

Het is dan ook terecht dat de BVBA argumenteert dat de verjaringstermijn met betrekking tot de socialezekerheidsbijdragen die verschuldigd zijn voor:

- het eerste kwartaal van 2007 een aanvang nam op 30 april 2007
- het tweede kwartaal van 2007 een aanvang nam op 31 juli 2007
- het derde kwartaal van 2007 een aanvang nam op 31 oktober 2007
- het vierde kwartaal van 2007 een aanvang nam op 31 januari 2008
- het eerste kwartaal van 2008 een aanvang nam op 30 april 2008
- het tweede kwartaal van 2008 een aanvang nam op 31 juli 2008
- het derde kwartaal van 2008 een aanvang nam op 31 oktober 2008
- het vierde kwartaal van 2008 een aanvang nam op 31 januari 2009

- het eerste kwartaal van 2009 een aanvang nam op 30 april 2009
- het tweede kwartaal van 2009 een aanvang nam op 31 juli 2009.

Behoudens stuiting of schorsing zijn de vorderingen van de RSZ met betrekking tot de voor volgende kwartalen verschuldigde socialezekerheidsbijdragen dan verjaard:

- voor het eerste kwartaal van 2007 op 30 april 2010
- voor het tweede kwartaal van 2007 op 31 juli 2010
- voor het derde kwartaal van 2007 op 31 oktober 2010
- voor het vierde kwartaal van 2007 op 31 januari 2011
- voor het eerste kwartaal van 2008 op 30 april 2011
- voor het tweede kwartaal van 2008 op 31 juli 2011
- voor het derde kwartaal van 2008 op 31 oktober 2011
- voor het vierde kwartaal van 2008 op 31 januari 2012
- voor het eerste kwartaal van 2009 op 30 april 2012
- voor het tweede kwartaal van 2009 op 31 juli 2012.

c.-

Artikel 42, zesde lid, van de RSZ-wet bepaalt dat de verjaringen van de vorderingen onder andere bepaald in het eerste lid, wordt gestuit:

1° op de wijze bepaald in de artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek

Artikel 2244, eerste lid, B.W. bepaalt dat een dagvaarding voor het gerecht, een bevel tot betaling of een beslag, betekend aan hem die men wil beletten de verjaring te verkrijgen, burgerlijke stuiting vormt.

Geen van deze stuitingsdaden werd door de RSZ gesteld, minstens toont de RSZ niet aan dat dit gebeurd zou zijn.

Ten onrechte argumenteert de RSZ dat de verjaring niet gestuit diende te worden, daar de BVBA binnen de verjaringstermijn de verschuldigde bijdragen, bijdrageopslagen en intrest had betaald.

Wellicht bedoelt de RSZ hiermee dat deze betaling aangezien moet worden als een erkenning.

Het is juist dat met toepassing van artikel 2248 B.W. de erkenning van het recht van hem

tegen wie de verjaring loopt door de schuldenaar gedaan, de verjaring stuit.

Aldus kan een erkenning door de werkgever de verjaring van het vorderingsrecht van de RSZ stuiten. Het middel van de verjaring van de schuldvorderingen van de RSZ raakt immers niet de openbare orde.

(vgl. Arbh. Gent (afd. Brugge) 12 mei 1989, R.W. 1989-90, 372)

Opdat echter sprake zou zijn van een erkenning, moet met zekerheid vaststaan dat de schuld wordt erkend. Van dergelijke erkenning van schuld is geen sprake wanneer een betaling gebeurt onder voorbehoud.

(vgl. Arbh. Luik 27 januari 1995, AR 19.567/92, vermeld in M. DUMONT, La prescription, in: J.F. NEVEN en S. GILSON (eds.), La sécurité sociale des travailleurs. Assujettissement, cotisations, sanctions, Larcier, Brussel 2010, 310, voetnoot 30)

In voorliggende betwisting wordt niet betwist dat de betalingen die door de BVBA werden verricht op 17 februari 2010 en 8 maart 2010, onder voorbehoud gebeurden, zoals duidelijk blijkt uit de telefax van 18 februari 2010 van de raadsman van de BVBA en de telefax van 15 maart 2010 van dezelfde raadsman, waarin telkens werd bevestigd dat deze betalingen onder alle voorbehoud gebeurden.

2° door een aangetekende brief van de RSZ aan de werkgever of aan de personen bedoeld in artikel 30bis en door een aangetekende brief van de werkgever of de personen bedoeld in artikel 30bis aan de RSZ

Ten onrechte is de RSZ van oordeel dat hier rekening gehouden moet worden met zijn brief van 10 november 2009. De RSZ bewijst immers niet dat deze brief aangetekend was verzonden, en evenmin dat deze werd verzonden aan de BVBA. De enige brief van 10 november 2009 die wordt neergelegd is immers een brief die werd verzonden aan het sociaal secretariaat van de BVBA, doch niet aan de BVBA zelf.

3° door de betekening van het in artikel 40 bedoelde dwangbevel

De RSZ brengt geen betekening van dergelijk dwangbevel bij.

d.-

Samengevat betekent dit dat de arbeidsrechtbank in het bestreden vonnis terecht oordeelde dat de vordering van de BVBA met betrekking tot de beslissing van de RSZ van 10 november 2009, wegens verjaring van de vordering van de RSZ gegrond was.

2. De vordering met betrekking tot de bijdrageverminderingen in het derde en vierde kwartaal van 2009 en het eerste kwartaal van 2010

2.1. Geen verjaring

Terecht oordeelde de arbeidsrechtbank dat met betrekking tot dit onderdeel van de vordering er geen verjaring is, daar deze verjaring gestuit werd door de aangetekende brief van 17 oktober 2012 waarin de RSZ aan de BVBA meldde dat de vermindering voor een eerste en een tweede aanwerving ook geschrapt werd voor het derde en het vierde kwartaal van 2009 en het eerste kwartaal van 2010.

De stuiting van de verjaring heeft tot gevolg dat het reeds verstreken gedeelte van de verjaringstermijn niet meer in aanmerking wordt genomen en dat onmiddellijk een nieuwe verjaringstermijn van dezelfde duur begint te lopen.

(vgl. R. VANDEPUTTE, De overeenkomst. Haar ontstaan, haar uitvoering en verdwijning, haar bewijs, Larcier, Brussel 1977, 317)

2.2. De bijdrageverminderingen

2.2.1. Toepasselijke bepalingen

Artikel 335 eerste lid van de Programmawet (I) van 24 december 2002 bepaalt dat de werkgevers die werknemers tewerkstellen die onderworpen zijn aan de socialezekerheidsregeling voor werknemers voor elk van de bedoelde werknemers van een trimestriële doelgroepvermindering genieten, zodra ze aan de voorwaarden van onderhavige wet voldoen.

Artikel 342 eerste lid van de Programmawet (I) van 24 december 2002 bepaalt dat voor zover ze beschouwd kunnen worden als nieuwe werkgevers, de werkgevers bedoeld in artikel 335 aanspraak kunnen maken op een doelgroepvermindering tijdens een aantal kwartalen, die gespreid zijn over een periode van een aantal kwartalen, voor eerste aanwervingen van werknemers, en met name voor maximaal drie werknemers.

Artikel 343 § 1 van de Programmawet (I) van 24 december 2002, zoals vervangen door artikel 49 van de Wet van 22 december 2003 (B.S. 31 december 2003), met ingang van 1 januari 2004 en bijgevolg in deze van toepassing, bepaalt dat als nieuwe werkgever van een eerste werknemer wordt beschouwd, een werkgever die nooit onderworpen is geweest aan de

bepalingen van de RSZ-Wet, voor de tewerkstelling van werknemers, andere dan leerlingen, dienstboden deeltijds leerplichtigen of gelegenheidsarbeiders, of die sedert ten minste vier opeenvolgende kwartalen die het kwartaal van indienstneming voorafgaan, hieraan niet meer onderworpen waren.

Artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002, zoals vervangen door artikel 50 van de Wet van 22 december 2003 (B.S. 31 december 2003), met ingang van 1 januari 2004 en bijgevolg in deze van toepassing, bepaalt dat de in artikel 343 bedoelde werkgever niet van de bepalingen van dit hoofdstuk kan genieten indien de nieuwe in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest.

2.2.2. Het begrip technische bedrijfseenheid

a.-

Wat verstaan moet worden onder de notie 'dezelfde technische bedrijfseenheid' in de zin van artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 wordt in deze niet verduidelijkt.

De enige aanduiding met betrekking tot de bedoeling van de wetgever vindt men terug in de parlementaire voorbereiding van de programmawet, waarin wordt bepaald dat het de bedoeling is te vermijden dat een loutere aanpassing van het juridisch statuut van de werkgever, zonder reële werkgelegenheidsschepping, recht geeft op het voordeel van de vermindering.

Het komt in die omstandigheden aan de rechter toe het begrip 'dezelfde technische bedrijfseenheid' in te vullen aan de hand van de door de wetgever gebruikte bewoordingen, die in hun normale betekenis moeten worden begrepen, en de bedoeling van de wetgever. Het kan niet de bedoeling zijn dat de RSZ zelf een aantal criteria ontwikkelt, die dan voor de rechter de toetssteen vormen.

Zoals de RSZ terecht opmerkt, kan het begrip technische bedrijfseenheid niet zonder meer ingevuld worden zoals hetzelfde begrip in de Bedrijfsorganisatiewet; in deze wetgeving kan wel inspiratie worden gezocht, maar dit moet dan wel op een coherente manier gebeuren. (vgl. Arbh. Brussel 14 juni 2012, J.T.T. 2012, 450)

b.-

Voor de invulling van het begrip 'technische bedrijfseenheid' kan nuttig worden verwezen

naar de rechtspraak die ter zake werd ontwikkeld door het Hof van Cassatie.

Het bestaan van een technische bedrijfseenheid dient bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria. Nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld, sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin, in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indienstneming, een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt.

(vgl. Cass. 12 november 2007, Arr. Cass. 2007, nr. 545; Cass. 1 februari 2010, Arr. Cass. 2010, nr. 74; Cass. 29 april 2013, S.12.0096.N, www.juridat.be)

Met toepassing van voornoemde bepalingen geeft een nieuwe indienstneming geen recht op de bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping.

(vgl. Cass. 12 november 2007, Arr. Cass. 2007, nr. 545; Cass. 10 december 2007, Arr. Cass. 2007, nr. 622; Cass. 1 februari 2010, Arr. Cass. 2010, nr. 74)

c.-

Ten onrechte argumenteert de RSZ dat het belangrijkste criterium voor de beoordeling van de notie 'dezelfde technische bedrijfseenheid', het sociale criterium is, volgens hetwelk dient nagegaan te worden of in de verschillende juridische entiteiten ten minste eenzelfde persoon werkzaam is geweest als werknemer, vennootschapsmandataris of anders, doch niet noodzakelijk in dezelfde hoedanigheid.

Deze stelling vindt geen steun in de wet, en spoort evenmin met de bedoeling van de wetgever.

(vgl. Arbh. Brussel 14 juni 2012, J.T.T. 2012, 450)

d.-

Zoals blijkt uit de overvloedige rechtspraak die door de RSZ wordt bijgebracht, is het de bedoeling van de wetgever te vermijden dat beroep zou gedaan worden op de bijdrageverminderingen voor de sociale zekerheid door een loutere overdracht van activiteiten aan een nieuw opgerichte vennootschap of aan een andere bestaande vennootschap, waarbij in feite dezelfde activiteiten met dezelfde personeelsleden zouden voortgezet worden.

(vgl. Arbh. Brussel 14 juni 2012, J.T.T. 2012, 450)

Aan de orde is bijgevolg de vraag of de RSZ, op wie ter zake, met toepassing van artikel 1315 eerste lid BW en artikel 870 Ger. W. de bewijslast rust, op afdoende wijze aantoonde dat de

BVBA beroep heeft gedaan worden op de bijdrageverminderingen voor de sociale zekerheid door een loutere overdracht van activiteiten van de NV als bestaande vennootschap, waarbij in feite dezelfde activiteiten met dezelfde personeelsleden voortgezet werden.

Naar het oordeel van het arbeidshof levert de RSZ dit bewijs niet, zoals eveneens terecht geoordeeld door de arbeidsrechtbank in het bestreden vonnis. Dit bewijs wordt niet geleverd door:

- de aanwezigheid van de heer Luc Nelissen in beide vennootschappen

Zoals hiervoor onder c.- reeds aangegeven, is het feit dat eenzelfde persoon bestuurder is van twee vennootschappen onvoldoende om te concluderen tot het bestaan van eenzelfde technische bedrijfseenheid.

(vgl. Arbh. Brussel 14 juni 2012, J.T.T. 2012, 450)

- het verloop van werknemers van de ene firma naar de andere

Ten onrechte leest de RSZ in het arrest van het Hof van Cassatie van 29 april 2013 dat het Hof geoordeeld zou hebben dat 'het overlopen van personeel zeker op de vereiste sociale verwevenheid wijst'.

Naast de bevestiging van de bestaande rechtspraak met betrekking tot de criteria die gehanteerd moeten worden bij de beoordeling van de notie 'dezelfde technische bedrijfseenheid' (zie hiervoor onder b.-), heeft het Hof enkel gezegd dat de omstandigheid dat een werknemer wiens arbeidsovereenkomst wordt beëindigd door één werkgever en vervolgens na een onderbreking van enkele maanden in dienst wordt genomen door een andere werkgever, niet belet dat die werknemer in aanmerking wordt genomen om na te gaan of er een sociale verwevenheid bestaat tussen de entiteiten uitgebaat door de beide werkgevers, zodat de appelrechters die oordelen dat een werknemer met wie de arbeidsrelatie correct werd beëindigd door een werkgever die zijn bedrijvigheid stopt en die na twee maanden door een andere werkgever in dienst wordt genomen, geen sociale verwevenheid tot stand kan brengen, hun beslissing niet naar recht verantwoorden.

(Cass. 29 april 2013, S.12.0096.N, www.juridat.be)

- identieke, gelijkaardige of aanvullende activiteiten

Uit het enkele feit dat twee ondernemingen identieke, gelijkaardige of aanvullende activiteiten uitvoeren, kan niet worden afgeleid dat beide ondernemingen sociaal en/of

economisch verwezen zijn.

Dergelijke verwevenheid bestaat wel wanneer aangetoond wordt dat de activiteiten van beide vennootschappen op elkaar afgestemd zijn, doch de RSZ toont dergelijke op elkaar afgestemde activiteiten niet aan.

Dergelijk bewijs wordt niet geleverd door gegevens op de 'websites' die door de RSZ worden aangevoerd, die misschien wel een opsomming geven van de activiteiten van de beide vennootschappen, doch niet aannemelijk maken dat de activiteiten van de beide vennootschappen op elkaar afgestemd zijn.

- uitoefening van de activiteiten in de onmiddellijke nabijheid van elkaar

Uit het enkele feit dat twee ondernemingen in elkaars nabijheid gevestigd zijn, kan niet worden afgeleid dat beide ondernemingen sociaal en/of economisch verwezen zijn.

e.-

Gelet op wat voorafgaat, sluit het arbeidshof zich aan bij het oordeel van de arbeidsrechtbank dat de RSZ niet het bewijs levert dat de BVBA en de NV beschouwd moeten worden als dezelfde technische bedrijfseenheid in de zin van artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002.

2.3. Het terug gevorderde bedrag

Ten onrechte stelt de RSZ tenslotte dat de BVBA geen aanspraak kan maken op terugbetaling van de beheersbijdragen van haar sociaal secretariaat.

Artikel 345 § 1 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 bepaalt immers dat wanneer de nieuwe werkgever voor de aanwerving van een eerste werknemer van het voordeel geniet zoals bedoeld in artikel 342, de bijdragen voor de administratiekosten die hij voor de betrokken werknemer verschuldigd is aan een erkend sociaal secretariaat, ten laste worden genomen door de RSZ zolang hij van de voordelen zoals bedoeld in artikel 345 geniet.

Zoals opgemerkt door de BVBA, werd deze bepaling door artikel 16bis van het K.B. van 16 mei 2003 in werking gesteld.

De BVBA heeft dan ook recht op terugbetaling van de administratiekosten voor met betrekking tot de bijdrageverminderingen in het derde en vierde kwartaal van 2009 en het

eerste kwartaal van 2009, ten belope van 36,45 euro per kwartaal.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

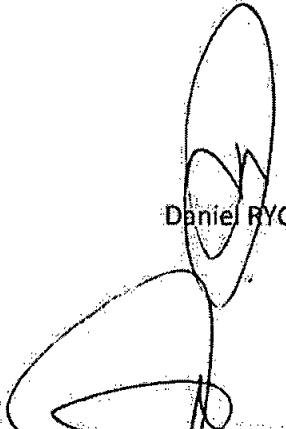
Verwijst de RSZ in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van beide partijen begroot op 1.210,00 euro rechtsplegingsvergoeding en aldus vereffend.

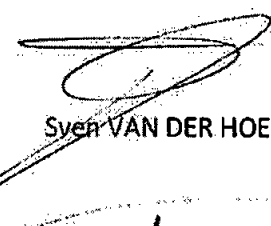
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Daniel RYCKX,
Jean BOULOGNE,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

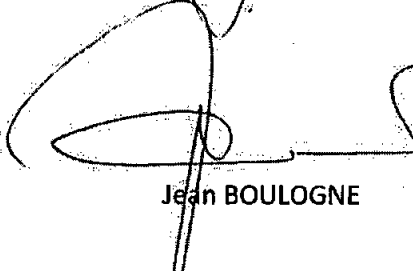
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

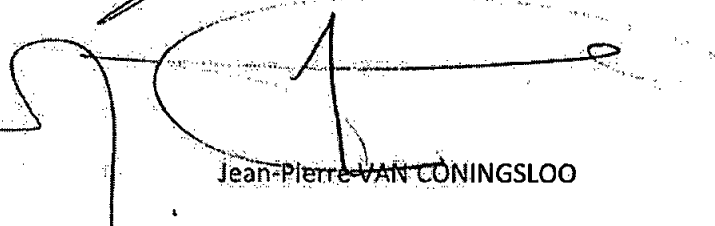
Daniel RYCKX

Sven VAN DER HOEVEN

Jean BOULOGNE

Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 3 september 2015 door:

Daniel RYCKX, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Daniel RYCKX

Sven VAN DER HOEVEN

